

Frkutyák és nyalikázók

2017 november 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [4](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

A 2002-es választások el?tt nagyon sokat vitatkoztam liberális táncos kollégámmal az azóta a feledés jótékony homályába veszett Nap-kele reménytelen baloldali elfogultságáról.

Régi ballib újságírói trükk, hogy a magukat függetlennek, mostanában pedig már egyenesen betiltottnak hallucináló újságírók nem a véleményünkkel, vagy ha úgy tetszik, a tényekkel vitatkoznak, hanem megpróbálják ab ovo illegitimnek beállítani jobboldali kollégáikat. Nem most kezdték.

A rendszerváltás utáni médiaháborúban vetették el?ször be ezt az azóta rendszeresített biológiai fegyvert. Akkor még sikerrel. A 90-es években dolgozó konzervatív, jobboldali újságírók bármit írhattak, baloldali kollégáik vitatkozás és érvek helyett véres karaktergyilkolászásba kezdtek a tekintetben, hogy a jobboldali gondolkodók véleménye nem lehet se mérvadó, se objektív, hiszen aki leírta, a kormánypártot támogatja. Rengetegen voltak. Szavaik túlharsogtak mindent. A leüvöltött jobboldali szerkeszt?ségekbe?l kihallatszó, bártortalanul megfogalmazott ellenérveket elnyomták a rettenetes fölényben lév? ballib harsonák hazug hangjai.

Nem hibáztatom ?ket. Rutintalanok és túlságosan tisztességesek voltak. Tudom, mert édesapám is egy ilyen jobboldali szerkeszt?ségben dolgozott. Családunk többször nyaralt a csodálatos Szigligeti Alkotóházban a kor neves újságíróival. Többször tanúja voltam, ahogy személyeskedésbe men? vitákba csaptak át a reggelik, a vacsorák, ahogy édesapám egy a tíz ellen próbálta védeni igazát.

Mert igaza volt. Szinte mindenben. Rossz, hogy nem élhette meg. Sosem felejttem el, halála el?tt pár évvel mesélte, hogy amikor az Új Magyarországot elindították, még ki sem jött az els? lapszám – ez nem valami költ?i túlzás –, már megkapták a náci, fasiszta billogot. Még nyomdába sem került, de már szalonképtelen fasiszta szemétnek nevezték lapjaikban az úgynevezett kollégái.

Azok a kollégái, akik egy könnycseppet nem ejtettek a Heti Magyarországért, a Pesti Hírlapért, a Pest Megyei Hírlapért és az Új Magyarországért, amikor a szocialista kormányok az állami hirdetések bojkottjával szépen kivéreztek, tönkretették és megszüntették azokat. A Napi Magyarország 2000-ben egyesült a Magyar Nemzettel, hogy azután már az egyedül maradt Magyar Nemzettel m?veljék ugyanazt, amit el?tte megszüntetett el?deivel.

„Piaci törvények vannak.” „Ilyen a kapitalizmus.” „Döntsön a piac.” „Nincs elég olvasó? Akkor lap sincs” – mondták, írták, feledhetetlen g?ggel. A Népszabadság megsz?nésekor ugyanezek az úgynevezett kollégák viszont egészen másokat írtak és mondtak a piacgazdaságról. A kormánytól követelték, hogy fizesse ki a tulajdonosnak az ötmilliárd forint veszteséget. Ilyenek ezek az úgynevezett kollégák. Baloldali lap nem sz?nhet meg. Csak jobboldali.

S amint elképeszt? médiatúlsúlyuknak köszönhet?en a szoclibek 1994-ben és 2002-ben megnyerték a választást, a baloldal watchdogjainak már nem a hatalom ellen?rzése volt a f? küldetésük, hanem a „mértékadó”, „szakért?i” kormány véleményének szolgálai artikulálása és a jobboldali ellenzék ütése-rúgása, ellehetetlenítése. Egymást követték a felháborodott véleménycikkek, amelyekben nem a hatalmat „ellen?rizték”, hanem a jobboldali ellenzéket.

Jelenleg az Index nev? portálon zajlik egy vita arról, hogy a kormánypárti sajtót és az azt el?állító újságírókat egyáltalán újságíróknak tekinthetjük-e. Esetleg embereknek. A különböz? blogokon, a Facebookon ennél is továbbmennek a liberális bloggerek és újságírók. Egyik részük akasztana, másik részük IFA-platóra dobálná jobboldali kollégái holttestét.

De maradjunk inkább az els? felvetésnél. Szerintük mi nem vagyunk újságírók. Szerintem viszont egészen bájos, hogy azok neveznek propagandistáknak minket, akik a számukra kedves MSZP–SZDSZ-koalíciók alatt szervilisen ki- és megszolgálták a baloldali kormányokat.

A 2002-es választások el?tt nagyon sokat vitatkoztam liberális táncos kollégámmal az azóta a feledés jótékony homályába veszett Nap-kele reménytelen baloldali elfogultságáról. „Részrehajló, nem objektív, csak a jobboldalt üti, kevés kivételt?l eltekintve kizárólag baloldali lapokban dolgozó újságírók kérdezhetnek, a legkevésbé sem kiegyensúlyozott” – soroltam érveimet.

Kollégám szerint viszont a Nap-kele szerkeszt?i egyszer?en csak igazi watchdogként viselkednek, a hatalmat felügyel? ?rkutyaként objektíven és hiteles újságíróként teszik fel kemény kérdéseit a Fidesz-kormány azon bátor képvisel?inek, akik bemerészkednek az oroszlán barlangjába. Csak aztán a Fidesz elvesztette a választást, ezzel együtt a hatalmat, és mit látok, mikor reggel a Nap-keltére kapcsolok? A szoclib politikusokat a rettenthetetlen

¶rkutyák vidáman körülugrálják, nyalogatják és farokcsóválva pitiznek nekik.

A jobbos vendégre viszont fogukat vicsorgatva, dühödten ugatnak. Ez ment végig, a Nap-kelte megszünéséig. Nem volt ott kérem semmilyen „hatalom-ellenzés”. Helyesbítek. Volt. A kutyusok a mindenkori szocialista-liberális kormányok hatalmának fennmaradása felett ¶rködtek. Nehogy már valaki más a szocikon és a libsiken kívül a hatalom közelébe kerülhessen!

De nyugodtan elhívhatjuk a régi TV2 híradóira vonatkozó emlékeinket. Bárdos András szemfogatva, gúnyosan affektálva kommentálta a „békétlenked?”, „utcán politizáló”, „szélsőséges” ellenzékről szóló híreket. Vagy ki emlékszik a Naplóra? Én sajnos igen. Sváby András hírhedt 2006-os interjúja Orbán Viktorral az öszödi beszéd után, az önkormányzati választások előtt mindenkinek megvan még, ugye? Amit Sváby a stúdióban m¶velt, az „hatalom-ellenzés” volt?

Az nem volt propaganda? Úgy mentegette, védte és relativizálta Gyurcsány b¶neit, mintha az elsőszülött édesfia lett volna. És ez nem egy elszigetelt eset volt. A komplett Napló stábja veszetten ellenzékrugdaló, kormánytámogató m¶sor volt. Népszava-online. Akkor hol voltak a most minket propagandistázó nagyonobjektív, nagyonfüggetlen, nagyon¶rkutyák? Csak nem azért hallgattak, mert nagyon is az ínyükre volt, amit láttak, hallottak?

A régi Magyar Hírlap, a Népszabadság, a 168 Óra, a Magyar Narancs, a Népszava, a HVG, a Vasárnapi Hírek vagy az ATV tán h¶s ellenzéki médiummá változott, amikor politikai szerelmeik, az MSZP és az SZDSZ kerültek kormányra? A fittyfenét. Hol voltatok ti ekkor, mai propagandistázók? Merre volt épp dolgotok? Horn Gyula, Medgyessy Péter, Gyurcsány Fletó és Bajnai Gordika lába körül tekeregtetek, sündörögtetek és doromboltatok jó hangosan.

Ha hirtelen csoda történne, és a tehetségtelen és hiteltelen ballib ellenzék valamilyen adminisztrációs baki miatt véletlenül megnyerné a választást, a most propagandistázó nemisvagytokújságírózók azonnal levedlenék hatalom-ellenz¶? ¶rkutyabundájukat, és felölténék a Sváby Andrásra és a Bárdos Andrásra kísértetiesen hasonlító ballib sz¶rüket. Nem a hatalmat ellen¶riznék, hanem újra csak a Fideszt, ellenzékben. Úgyis abban a legjobbak.

A sajtó dolga nemcsak a hatalom ellen¶rzése. A sajtónak az a dolga, hogy kiderítse az igazságot. Ez a sajtó legszentebb (¶r)kutya kötelessége. Ha például különböz¶ civil (hehe) szervezetek azt hazudják, hogy hatalmas szükség van arra a több millió képzettség nélküli, nyelvet nem beszél¶, analfabéta mohamedánra, aki mintegy varázsütésre elindult Afrikából és a Közel-Keletre! Nyugat-Európába, akkor a sajtónak az a dolga, hogy kiderítse, igazából kik is ezek az emberek, miért pont most indultak el, miért szinte egyszerre, miért hazudják, hogy szír agysebészek, hogy egyetemet végeztek, hogy üldözik ¶ket.

Hogy miért hagyták otthon a feleségüket, a gyerekeiket? Hogy miért hazudják, hogy üldözik ¶ket, miután egy csomó biztonságos országon már átcsörtettek, hogy miért t¶ntek el a papírjaik, miközben az okostelefonjaik, a pénzük, a bankkártyáik, több ezer eurónyi készpénzük viszont csodák csodájára nem vészett el?

Ez a sajtó dolga. Kideríteni az igazságot. Nem elhallgatni és vészettül hazudozni a migránsok érdekében. Hanem kinyomozni, hogy kik látták el telefonapplikációkkal, térképekkel, jogi tanácsokkal, útbaigazító prospektusokkal, hangosbeszél¶kkel ¶ket. Hogy kik adtak a kezükbe például a röszei csata előtt angol nyelv¶ molinókat?

Kideríteni, hogy Salah Abdeslam és b¶nök¶bandája hogy a búbanatban juthatott keresztül Budapesten és egész Európán úgy, hogy a hajuk szála sem görbült, hogy utána Párizsban kedvükre öljenek és gyilkoljanak? Ez a dolga a sajtónak. Meg hogy kiderítse, 2015 óta ugyan hány tucat terrorista vegyült a beözönl¶k közé, akik már mind egy szálig bent vannak Európában. És kideríteni, hogy a már itt lév¶k miket m¶velnek az európai n¶kkel és lánygyerekekkel!

És ha már igazság: az sem ártana, ha az ¶rkutyák hazudozás helyett inkább az igazságot írnák meg a tekintetben, hogy ki is nyerte meg és ki veszítette el pontosan azt a bizonyos pert, amelyben Orbán és Gyurcsány érintett. Nem olyan bonyolult ez, kedves TASZ-Index! Igazat kell írni, az igazságot kell kutatni, és nem Orbánt ütni „reggel, délben meg este”, függetlenül attól, hogy kormányon van vagy ellenzékben. Éljen a sajtószabadság! De csak ha igazi és teljes érvény¶.

Apáti Bence

A szerző: táncművész és publicista

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkuikkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló